

HANNONIA.

SCRIBIT Lessabæus hanc prouinciam (nescio qua auctoritate) olim Pannoniam à Panos cultu vocatam: deinde Saltum Carbonarium: postea Picardiæ inferioris titulo cognitam dicit. Sed tandem Hannoniæ nomen, quo hodie innotescit, ab Hania flumine, (quod mediam regionem secat,) obtinuit. *Hainault* incolæ, & *Henegow* Germani appellant.

Habet hæc Hannonia Flandriam cum Artesia ab Occidente; Brabantiam à Septentrione: qua orientem Solem aspicit. sunt illi iidem Brabanti, cum Namurcis & Leodiensibus vicini: à Meridie Campaniam Gallorum regis prouinciam attingit. Regio est, si quæ alia hoc tractu, nemoribus, lacubus, fontibus irriguis, pratis & pascuis admodum amœna. Gens bellicosa, & erga principem fide & officio incomparabilis. Habet in longitudine plus minus viginti, in latitudine sedecim milliaria. In eo ambitu comprehendit viginti quatuor opida, & plus quàm nongentos quinquaginta pagos aut villas, vt Guicciardinus auctor est. Robertus Cœnalis in ea bis mille ducentas villulas turri campanaria (vt vocant) insignitas numerat. Titulo Comitatus hodie ornata est: & habet in se Principatum, (vt hoc dignitatis vocabulum vulgò sonat) octo Comitatus, duodecim Pares, (vt hodie appellant) viginti duos Baronatus, viginti sex Abbatias, aliosque dignitatis titulos; quæ apud Guicciardinum videre licet.

Vrbes in ea primariæ, sunt Montes & Vallencenæ: hæc ad Scaldim flumen quæ id nauigia ferre incipit, sita: amplitudine & vallatis mœnibus inclyta est. Plebs mercimoniis & negotiationibus vt plurimum indulget; magnumque sibi emolumentum ex eo panni genere, quod vulgus fustettas, & in hac vrbe magna quantitate textitur, atque hinc in remotissimas orbis regiones auehitur, parat. Illa fluuiolo Trullæ insidet, mediumque regionis ferè occupat. Vrbs admodum munita, atque aduersus hostium insultus tutissima. Plebs opulenta, plerumque rem faciens ex telæ quodam genere quod vernaculè sayam appellant: cuius ibi ingens copia conficitur. Sunt præterea Condatum, Halla, Angia, Malbodum, Auesnæ, Bellus-mons, Chimacum, Quercetum, Binchium Mariæ Caroli V. Imp. sororis à curis diuerticulum, atque extructis ibidem ædibus planè magnificis, quondam in deliciis habitum. sed postea ab Henrico II. Gallorum rege incendio & ruina fœdatum. Est item Bauacum, vulgariter Bauais, quod nonnulli Baganum vel Bagacum Ptolemæi esse arbitrantur. nonnulli illud Belgium Cæsari in suis Commentariis dictum volunt. Hubertus Leodius tamen non existimat Cæsaris temporibus tam potens fuisse, sed sub Diuo Constantino Imp. potius floruisse: idque ex numismatibus quæ ibi magna quotidie copia, huius imagine signata, effodiuntur, colligit. Vistur in huius foro columna lapidea, sub qua ab incolis inchoare omnia eiusmodi viarum capita referuntur, quæ ab eo loco in omnes Galliæ partes, & sublimi atque recto tramite exporriguntur. Has Brunchildi opera constratas fama loquitur. Eius quoque nomenclaturam in hunc vsque diem seruant. Chemins de Brunchault Gallicum vulgus, Germanicum verò *de Hattise* vocat. Durant vsque hodie harum viarum plurimis in locis vestigia, sed interrupta. Hæc id præsertim miraculi habent, (vt scribit Boiullus) quòd sublimiores sint vicinis vtriusque agris: quòd inter insignia Galliæ opida rectissimum iter conficiunt: quòd silicinis lapillis, qui etiam vicinis in agris defunt, sternuntur: adeò vt vel ab humo ebulliuissè silices, vel æthere sublimi eos pluissè quis iudicet, vel alia quàm humana manu & opera vndecumque toto orbe lectos, in eiusmodi viarum ruderationem quis demiretur. Sunt quoque in huius regionis limite versus Mosam fluuium qua in Galliâ iter patet, Carolo-mons, Marie-burgum, & Philippo-villa, in hoc tractu contra Gallorum irruptiones fortissima præsidia: à Carolo V. Imp. Maria eius sorore, & Philippo eius filio extructa & denominata.

Diues est hæc regio ferri & plumbi fodinis: Effodiuntur hic quoque diuersa marmorum genera, vt sunt album & nigrum, item pluribus coloribus variegatum, ad regum & magnatum ædes & sepulcra ornanda valde accommoda. Calx viuæ hic etiam ex terra eruitur. Item carbones lapidei & atrii, bituminis indurati natura: quibus incolæ loco lignorum in extruendo foco vtuntur. Conflantur hic quoque vitreæ illæ laminæ pellucidæ, quibus omnem cæli iniuriam ex templis & ædibus propellimus. hæcque præ aliis, quæ alibi locorum fiunt, palmam præstantia ferunt. Omne item vitreorum vasorum genus & supellex hic conficitur. Vide plura apud Ludouicum Guicciardinum; & Iacobum Lessabæum, qui peculiarem libellum de hac regione conscripsit. Hubertus Thomas Leodius quoque in suo de Tungris & Eburonibus libellulo non contemnenda de hac recenset.

